

Foldens Vårting 3. juni 1899, 2.tingl.

Skylddelingsforretning år 1898 den 22., 23. og 24. september foretok undertegnede 4 menn skylddelingsforretning på gårdsnr. 12 bruksnr. 3 Alvenes av skyld 3 mark 19 øre i henhold til fogdens oppnevning av 19/8 98. Nevnte bruk, der hittil eides av Ole Arntsen, er nemlig av denne utlagt til Søren Mortensen og Edvard Sivertsen, med ½ del hver. I offentlig utskiftningsforretning, avholdt 28. august til 1. september 1890, tinglest 15/12 94, er grensene mellom Ole Arntsens bruk og naboeiendommenes bruksenh. 1 Mellomgården, eier Jens Andersen og bruksenh. 2 Indregården, eier Johan Hansen – nå Andor Pedersen – beskrevne såvel for skogen som jordmarkene.

Den Ole Arntsen tilhørende jordmark, heri innbefattet det i utskiftningsforretningen hans bruk tillagte uteng på yttersiden av den egentlige innmark, har de nye eiere, Søren Mortensen og Edvard Sivertsen, skilt i nedenanførte seks teiger, der alle strekker seg fra sjøen oppover og – med unntakelse av teig no. 6 – like til utmarksskillet.

Teig no. 1 begrenses på østsiden av ytterelven, på vestsiden går skillet i rett linje fra sjøen gjennom X i en grå stein et lite stykke ovenfor fjæra og et X i en annen grå stein litt nedenfor Søren Mortensens nyoppførte stue, X i tredje grå stein litt ovenfor stuen til X i en brun flat stein satt ned og ovenfor en opplagt grøft ovenfor husene, her brekker skillet og går derfra omtrent i vestlig retning etter samme grøft til et bart berg ved utmarksskillet.

Teig no. 2 følger dernest avgrenset på vestsiden således: Fra X i en nedsatt stein med 2 vidnesteiner nede ved sjøen i ben retning oppover til X i grå stein tett ved en meget stor stein og X i en tredje stein litt vestenfor fjøsbygningen og tett under Stuberget og videre i samme retning til utmarken.

Teig no. 3 begrenses på vestsiden således: Fra X i nedsatt hvitgrå stein ved sjøen i rett linje til X i nedsatt grå stein på øvre kant av åkeren og X i nedsatt hvitgrå stein midt i mellom to jordfaste steiner, X i en svart bergrabb midt i bakken og videre i samme retning til utmarken.

Teig no. 4. På vestsiden går skillet fra sjøen i ben retning gjennom X i vestre ende av en stor jordfast stein et lite stykke ovenfor, X i en stor utminert stein tett under åkeren, X i vestre ende av en berghammer oppunder bakken og videre i samme retning til utmarken.

Teig no. 5 begrenses på vestsiden således: fra X i østre ende av en meget stor stein ved sjøen i rett linje til X i en liten hvitgrå jordfast stein midt opp på marken, X i en ennen liten hvitgrå jordfast stein øverst i bakken til en med en lang strekmerket nedsatt stein litt over to (20)? meter ovenfor. Her brekker skillet mot og går i retning VSV til X i øverste kant av en langaktig stor jordfast stein og videre i samme retning til skillet mot Mellomgårdens utmark.

Teig no. 6 begrenses på vestsiden av Mellomgårdens nyss nevnte utteig.

Teigene no. 1, 3 og 5 tilhører Søren Mortensen og Teigene 2, 4 og 6 Edvard Sivertsen. Med hensyn til teigene no. 1 og 2 bemerkes at begge brukes gårdshus står på disse teiger, hvorfor hver bruker har rett til de fornødne hustomter og veier omkring og mellom husene samt vei til sjøen. Den i utskiftningsforretningen for nabobruket Mellomgården eller Jens Andersens førbenevnte nausttomt er nederst på ovenanførte teig no. 1. Til Edvard Sivertsens innmark hører desvidere Lars Hansens husmannsplass Steinan, der er beliggende øverst mellom elven og på østsiden begrenses av skillet mot Mellomgården og på nordsiden av utmarksskillet. På søndre side eller nedenfor plassen begrenses denne av en linje fra X i nedsatt stein i skillet mot Mellomgården i retning bent i vest til X i jordfast stein tett vestenfor en liten bekk og fra sistnevnte stein i SV-V til X i nedsatt stein ved bakkekanten tett ovenfor vestre ende av Ole Arntsens sundbrente fjøsbygning. På vestsiden er i grenselinjen oppført gjerde like til utmarksskillet. Nedenfor husmannsplassen Steinan er et stykke innmark som begge brukere, Søren Mortensen og Edvard Sivertsen, har delt således at Søren Mortensen beholder den vestre og Edvard Sivertsen den østre halvpart. Men forrige eier Ole

Arntsen har for sin og hustrus levetid forbeholdt seg bruken av dette stykke. Dette innmarkstykket – kårstykket – er beliggende mellom elvene, strekker seg fra sjøen opp til husmannsplassen Steinan, begrenses på østsiden av skillet mot Mellomgården og på vestsiden av ytterelven like til utmarksskillet, idet den smale strimmel mellom elven og gjerdet mot husmannsplassen Steinan på dennes vestside tilhører kårstykket. - Dog skal Søren Mortensens bruk ha rett til fornøden nausttomt på Edvard Sivertsens del av dette stykke, liksom Edvard Sivertsen har rett til sådan tomt på forannevnte innmark no. 1 ved siden av Jens Andersens nausttomt. Søren Mortensens bruk fikk navnet Stuberg og Edvard Sivertsens bruk navnet Reitan.

Ennvidere bemerkes: Ytterst på teig no. 4 er en åker, der fortsetter utover skillet et lite stykke inn i teig no. 5. Den til teig no. 5 hørende del av åkeren, hvilken del er av kun omtrent 1 – en – ars størrelse, har Edvard Sivertsen ret til fremdeles å bruke, inntil begge eiere i forening får opparbeidet et tilsvarende stykke åker på hans innmark. De det samlede bruk tilhørende skogsteiger er fordelt mellom de to nye bruk som nedenanført, i det bemerkes, at det på hver teig anførte no er det no som teigen har i utskiftningsforretningen.

Av teig no. 1 har bruket Reitan den del som ligger mellom grenseskillet mot nabogarden Lakså og følger merkelinjen: Fra X i jordefast stein på Sildvollen i NV -N til X i en svart hammer på vestre side av Reinflågelven og videre i samme retning oppover Reinflåget gjennom en svart hammer et stykke ovenfor flåget og videre til barfjellet. Fra denne linje innover til skillet mot den Mellomgårdens tilhørende teig no. 2 har bruket Stuberg sin del av teigen. Herved bemerkes dog at partene er enige om at skogen i Hellarhaugen ikke skal hugges, men fremdeles stå til mulig vern mot snørønner.

Skogsteigene no. 4, 6, 16, 25, 29, 39 og 45 tilhører bruket Reitan. Teigene no. 8, 11, 21, 23, 27, 41 og 43 tilhører derimot bruket Stuberg. Dog er all skog i teig no 41 felles for begge bruk, når furu skal hugges i denne teig, skal derfor dette utføres av begge parter i fellesskap, og det årvirkede tømmer deles likt mellom dem. Teig no. 13 er delt mellom begge de nye bruk, således at den ytre del tilhører bruket Reitan, og den indre del bruket Sueberg, idet Rønelven danner grense mellom dem fra fjære til fjell. Teig no. 19 er likeledes delt mellom begge bruk, således at den ytre del tilhører bruket Reitan og den indre del bruket Stuberg, grensen mellom dem går således: fra X i en stor jordfast stein ved sjøen i vestlig retning til X i en annen stor jordfast stein i bakkebrynet. Herfra i omtrent sydlig eller sydvestlig retning til X i en tredje ca. 30 m derfra beliggende stor jordfast stein. Herfra atter i vestlig retning til X i stor jordfast stein nedenunder elven, X i stein i uren i øvre bakken og videre til fjells. Teig no. 37 er delt således at bruket Reitan har den Indergårdens teig no 38 nærmest tilgrensende del, hvormed bruket Stuberg har sin del i midten. Skillet går på østre side av Stuebergs andel i teigen fra X i liten jordfast stein i en liten dal ved veien i retning omtrent NØ til X i en berghammer under brattfjellet og videre i samme retning til barfjellet. På vestre side av Stubergs del går skillet i samme retning fra X i stor jordfast stein tett ved veien til X i jordfast stein et lite stykke oppe i brattbakken og videre oppover gjennom en tørrfurukrull til barfjellet.

Teig no. 36. Her har bruket Stuberg den nederste del som nedenfor begrenses av Jens Andersens teig no. 32, hvormed bruket Reitan har sin del ovenfor Stubergs. Skillet mellom de to bruk går her fra X i stor jordfast stein ved Belkjoselven i rett linje og omtrent nordøstlig retning til X i en mindre jordfast stein ovenfor en myr og omtrent midt oppe i bakken, hvorfra i sammen retning til barfjellet. Fra denne linje går bruket Reitans del av teigen så langt opp som til en rygg, der går tversover teigen fra elvebakken omtrent i nordvestlig retning. Hva der av denne skogsteig no. 36 ligger ovenfor nevnte rygg tilhører begge bruk felles like til grensen mot Steigen.

Slåtten i skogsteigene fra innmarken innover til Belkjosen har hver part i egen skogsteig, dog med følgende unntakelse: I teig no. 27 har begge bruk slåtten felles; bruket Reitans husmann Lars Hansen bruker slåtten i teig no 43, og bruket Stubergs husmann Kristoffer Bentsen bruker slåtten i

teig no. 16. Av slåttan på Hjemgården i Belkjosen, hvilken ifølge utskiftningsforretningen er tillagt Ole Arntsen, uaktet den for det vesentlige ligger inne i den Indregården tilhørende teig no. 31, har de nye bruk Reitan og Stuberg hver sin del. Slåttan i teig no. 37 tilhører ifølge utskiftningsforretningen bruket Mellomgården. Herligheter ved landskap, tangfjære og laksefiske er ifølge utskiftningsforretningen felles for samtlige bruk på Alvenes. Likeså havnegangen i utmarken – den Ole Arntsen tilhørende halve del i vannfallet i Sløelven følger begge de nye bruk Stuberg og Reitan i fellesskap. Etterat vi hadde gjort oss bekjent med hvorledes det hittil samlede bruk er delt mellom begge nye eiere, skjønnedes ensstemmig at delingen er foretatt således at hver part utgjør halvparten av det samlede bruk, hvorfor skylden blir å fordele likelig mellom begge de nye bruk. Ved nærværende forretning fremkommer således følgende nye bruk av det hittilværende bruksno. 3: Gårdsno. 12 Alvenes bruksno. 3 Stuberg og skyld 1 mark 60 øre tilhører Søren Mortensen. Gårdsno. 12 Alvenes bruksno. 4 Reitan av skyld 1 mark 60 øre tilhører Edvard Sivertsen. Forretningen således innført etter vårt beste skjønn i henhold til tidligere avlagt ed. Fogdens oppnevne vedlegges. Eierne Søren Mortensen og Edvard Sivertsen var tilstede og ble forretningen opplest for dem, hvor etter de begge erklærte at de intet hadde å bemerke ved samme.

E. Kr. Gladsjø, H. Vinkenes, Kristen Rasmussen, Johan Laukvik.

Det tilføres at den delte eiendom ikke før har ligget i fellesskap. Det bevitnes at hvert av de nye bruk har fått sine eiendeler så meget samlet, og at de dem tillagte teiger har beholdt en for fredning? og benyttelse så hensiktsmessig førenn, som de stedlige forhold tillot, samt at en videregående deling av utmarken anses utilrådelig. Endelig bevitnes at hvert av brukene som selvstendig eiendom antas at ha så stor verdi i alminnelig handel, at det gir fyldestgjørende sikkerhet for Matrikkelskatt og andre offentlige avgifter med tillegg av de med tvangssalg forbundne innkrevelsesomkostninger.

E. Kr. Gladsjø. Kristen Rasmussen. H. Vinkenes. Johan Laukvik.